

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

15. prosince 2015*

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky ARTHUR & ASTON — Starší národní obrazová ochranná známka Arthur — Neexistence skutečného užívání ochranné známky — Článek 15 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Podoba, která se liší prvky zhoršujícími rozlišovací způsobilost“

Ve věci T-83/14,

LTJ Diffusion, se sídlem v Colombes (Francie), zastoupená původně S. Ledermanem, poté F. Fajgenbaum, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému V. Melgar, jako zmocněnkyní,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem, je

Arthur et Aston SAS, se sídlem v Giberville (Francie), zastoupená N. Boespflugem, advokátem,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 2. prosince 2013 (věc R 1963/2012-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi LTJ Diffusion a Arthur et Aston SAS,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, I. Pelikánová a E. Buttigieg (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 4. února 2014,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 16. května 2014,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 2. května 2014,

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 12. srpna 2014,

* Jednací jazyk: francouzština.

s ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě jednoho měsíce od doručení oznámení o ukončení písemné části řízení nepředložili žádost o nařízení jednání, a poté, co za těchto okolností na základě zprávy soudce zpravodaje a na základě článku 135a jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 rozhodl, že žalobu projedná bez ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 10. listopadu 2010 podala vedlejší účastnice, společnost Arthur et Aston SAS, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení ARTHUR & ASTON.
- 3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí zejména do třídy 25 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Obuv; sportovní obuv; plážová obuv; sandály; holínky vysoké; holínky polovysoké; dřeváky; plátěná obuv; střevíce“.
- 4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 10/2011 ze dne 17. ledna 2011.
- 5 Dne 14. dubna 2011 podala žalobkyně, společnost LTJ Diffusion, proti zápisu ochranné známky přihlášené pro výrobky uvedené v bodě 3 výše na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 námitky.
- 6 Námitky byly založeny na francouzské starší obrazové ochranné známce zapsané pod číslem 17731, vyobrazené níže:

- 7 Starší ochranná známka uplatněná na podporu námitky byla ve Francii zapsána dne 16. června 1983

a její platnost byla prodloužena dne 11. dubna 2003 pro následující výrobky náležející do třídy 25: „Textilní zboží, konfekční oděvy a oděvy na míru včetně vysokých holínek, střeovic, bačkor a pantoflí“.

- 8 Důvody uplatněnými na podporu námitek byly důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
- 9 Poté, co vedlejší účastnice požádala v souladu s čl. 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009 o předložení důkazu o skutečném užívání starší ochranné známky, žalobkyně předložila pouze důkaz o užívání níže vyobrazeného označení:

- 10 Dne 27. srpna 2011 zrušovací oddělení námítky v plném rozsahu zamítlo z důvodu, že žalobkyně nepředložila důkaz o skutečném užívání starší ochranné známky v její zapsané podobě (dále jen „starší ochranná známka v její zapsané podobě“) ve smyslu čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009.
- 11 Dne 23. října 2012 podala žalobkyně k OHIM proti rozhodnutí námítkového oddělení odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.
- 12 Rozhodnutím ze dne 2. prosince 2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“) první odvolací senát OHIM odvolání zamítl. Podobně jako námítkové oddělení odvolací senát konstatoval, že označení vyobrazené v bodě 9 výše (dále jen „užívané označení“) se liší od podoby starší ochranné známky v její zapsané podobě, takže je zhoršena její rozlišovací způsobilost. Odvolací senát tedy dospěl k závěru, že užívání starší ochranné známky uplatněné na podporu námitek nebylo prokázáno v souladu s čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - vrátil věc příslušnému oddělení OHIM, aby bylo rozhodnuto o opodstatněnosti námitek v případě, že Tribunál bude mít za to, že nemá pravomoc k tomu, aby o této opodstatněnosti sám rozhodl.
- 14 OHIM a vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 15 Na podporu své žaloby vznáší žalobkyně jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009. Uvádí, že odvolací senát toto ustanovení posoudil nesprávným způsobem.
- 16 Článek 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 stanoví, že důkaz o skutečném užívání ochranné známky Společenství zahrnuje rovněž důkaz o jejím užívání v podobě, která se liší od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, prvky nezhoršujícími rozlišovací způsobilost ochranné známky.
- 17 Třebaže tento článek odkazuje pouze na užívání ochranné známky Společenství, musí se *per analogiam* použít i na užívání národní ochranné známky, jelikož čl. 42 odst. 3 nařízení č. 207/2009 stanoví, že se odst. 2 téhož článku vztahuje i na starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení, „přičemž užívání na území [Unie] je nahrazeno užíváním na území členského státu, kde požívá starší národní známka ochrany“ [rozsudek ze dne 14. července 2014, Vila Vita Hotel und Touristik v. OHIM – Viavita (VIAVITA), T-204/12, EU:T:2014:646, bod 24].
- 18 Předmětem čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009, který zabraňuje vyžadování striktního souladu mezi užívanou podobou ochranné známky a podobou, ve které byla ochranná známka zapsána, je umožnit majiteli této ochranné známky provést na označení při jeho obchodním využívání obměny, které by jej beze změny jeho rozlišovací způsobilosti umožňovaly lépe přizpůsobit požadavkům na uvádění dotčených výrobků a služeb na trh a na jejich propagaci. V souladu se svým předmětem musí být věcná působnost tohoto ustanovení považována za omezenou na případy, ve kterých označení konkrétně užívané majitelem ochranné známky pro označení výrobků nebo služeb, pro které byla tato ochranná známka zapsána, představuje podobu, ve které je tato ochranná známka obchodně využívána. V takových případech, liší-li se v obchodě užívané označení od podoby, ve které bylo zapsáno, pouze zanedbatelnými prvky, takže obě označení mohou být považována za celkově rovnocenná, stanoví výše uvedené ustanovení, že povinnost užívání zapsané ochranné známky může být splněna předložením důkazu o užívání označení představujícího její podobu užívanou v obchodě [rozsudky ze dne 10. června 2010, Atlas Transport v. OHIM – Hartmann (ATLAS TRANSPORT), T-482/08, EU:T:2010:229, bod 30; ze dne 21. června 2012, Fruit of the Loom v. OHIM – Blueshore Management (FRUIT), T-514/10, EU:T:2012:316, bod 28, a ze dne 12. března 2014, Borrajo Canelo v. OHIM – Tecnoazúcar (PALMA MULATA), T-381/12, EU:T:2014:119, bod 26].
- 19 V projednávané věci je nesporné, že v řízení před OHIM v relevantním období vztahujícím se na dobu od 17. ledna 2006 do 16. ledna 2011 bylo prokázáno pouze skutečné užívání užívaného označení. Je tedy třeba přezkoumat, zda odvolací senát dospěl právem k závěru, že toto označení obsahuje odlišnosti v porovnání se starší ochrannou známkou v její zapsané podobě, které zhoršují její rozlišovací způsobilost.
- 20 V tomto ohledu je třeba připomenout, že rozlišovací způsobilost ochranné známky ve smyslu nařízení č. 207/2009 znamená, že tato ochranná známka umožňuje identifikovat výrobek, pro který je zápis požadován, jako pocházející od určitého podniku, a tedy odlišit tento výrobek od výrobků jiných podniků (viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Specsavers International Healthcare a další, C-252/12, Sb. rozh., EU:C:2013:497, bod 22 a citovaná judikatura).
- 21 Starší ochranná známka ve své zapsané podobě představuje jméno Artur v podobě černobílého vlastnoručního podpisu na bílém pozadí, který má šikmý sklon a je sražený, přičemž jsou písmena vyobrazena ve formě velmi zhuštěného písma. První písmeno uvedené ochranné známky je zvýrazněno, jelikož je napsáno velkým písmenem a je zdůrazněno přítomností tečky mezi dvěma šikmými čarami písmena „A“. Třebaže slovní prvek „arthur“ představuje dominantní prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě, její rozlišovací způsobilost vychází nejen z tohoto slovního prvku, ale rovněž z jeho grafického ztvárnění, které – i když je druhotné – není zanedbatelné ani běžné.

- 22 Jak odvolací senát správně poznamenal v bodě 27 napadeného rozhodnutí, užívané označení vykazuje v porovnání se starší ochrannou známkou v její zapsané podobě významné odlišnosti. I když užívané označení přebírá slovní prvek „arthur“, druhem písma použitým pro ztvárnění písmen tvořících tento slovní prvek jsou velká bílá tiskací písmena s drobnou stylizací na černém pozadí, která jsou umístěna horizontálně. Kromě toho je v užívaném označení slovo „arthur“ umístěno do černého obdélníkového rámečku, který má sám tenký bílý rámeček.
- 23 Tyto odlišnosti mohou z hlediska průměrného francouzského spotřebitele, na kterého jsou zaměřeny výrobky náležející do třídy 25, zhoršit rozlišovací způsobilost starší ochranné známky v její zapsané podobě. Grafický prvek uvedené ochranné známky, tvořený stylizovaným podpisem, totiž v užívaném označení zcela zanikl a je nahrazen grafickým radikálně odlišným zcela klasickým, symetrickým a statickým prvkem, zatímco – jak OHIM právem uvádí – starší ochranná známka ve své zapsané podobě zaujímá pozornost svou asymetrií a dynamikou, které poskytuje vlnění písmen zleva doprava. Odlišnosti mezi výše uvedenou ochrannou známkou a výše uvedeným označením nejsou zanedbatelné a nelze mít za to, že tato ochranná známka a toto označení jsou celkově rovnocenné ve smyslu judikatury citované v bodě 18 výše.
- 24 S ohledem na skutečnost, že zvláštní grafické ztvárnění slova „arthur“ přispívá s uvedeným slovem k rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky v její zapsané podobě a že je radikálně narušeno v užívaném označení, je třeba schválit závěr odvolacího senátu, podle něhož odlišnosti mezi ochrannou známkou a dotčeným označením jsou takové povahy, že se rozlišovací způsobilost ochranné známky zhoršuje.
- 25 Tento závěr není argumentací žalobkyně zpochybněn.
- 26 Zprv je třeba zamítnout jakožto skutkově nepodloženou vytykanou skutečnost žalobkyně, podle níž se odvolací senát nevyjádřil k případnému zhoršení rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky v její zapsané podobě a v tomto ohledu neprovedl konkrétní analýzu této ochranné známky a užívaného označení. Stačí totiž odkázat na body 26 až 30 a 34 až 36 napadeného rozhodnutí ke konstatování, že odvolací senát provedl konkrétní a podrobnou analýzu výše uvedené ochranné známky a výše uvedeného označení, přičemž následně v bodě 40 téhož rozhodnutí dospěl k závěru, že se užívané označení liší od starší ochranné známky v její zapsané podobě způsobem, který zhoršuje rozlišovací způsobilost této ochranné známky.
- 27 Je třeba rovněž zamítnout vytykanou skutečnost žalobkyně, podle níž se odvolací senát nevyjádřil k vlastní rozlišovací způsobilosti grafického prvku starší ochranné známky v její zapsané podobě ani k otázce, zda užívání nového druhu písma, který odvolací senát sám kvalifikoval jako „zcela klasický“, může samo o sobě vést ke zhoršení rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky v její zapsané podobě.
- 28 V tomto ohledu je třeba uvést, že odvolací senát měl v bodě 34 napadeného rozhodnutí za to, že obrazové prvky starší ochranné známky v její zapsané podobě nelze považovat za zanedbatelné. Odvolací senát v bodě 35 napadeného rozhodnutí dále upřesnil, že slovo „arthur“ není napsáno zcela obvyklým a běžným typem písma, a připomněl, že starší ochranná známka, na níž jsou námítky založeny, nebyla zapsána jako slovní ochranná známka, ale byla zapsána jako obrazová ochranná známka. Konečně měl odvolací senát v bodě 36 napadeného rozhodnutí za to, že užívané označení vyvolává u spotřebitele velmi odlišný dojem od dojmu, který vyvolává starší ochranná známka ve své zapsané podobě, jelikož nepřebírá žádný z obrazových prvků posledně uvedené ochranné známky a tvoří jej jiné obrazové prvky, zejména jen velmi málo stylizovaná tiskací písmena.
- 29 Z bodů 34 až 36 napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že odvolací senát na rozdíl od tvrzení žalobkyně přezkoumal vlastní rozlišovací způsobilost obrazových prvků starší ochranné známky v její zapsané podobě a dospěl k závěru, že tyto prvky nejsou obvyklé ani běžné. Měl tak implicitně, avšak nezbytně za to, že tyto obrazové prvky přispívají k rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky v její zapsané

podobě. Z výše uvedených bodů napadeného rozhodnutí a zvláště z bodu 36 uvedeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že odvolací senát měl za to, že zhoršení rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky v její zapsané podobě vyplývá z toho, že v užívaném označení již nejsou ztvárněny výše uvedené obrazové prvky, které byly nahrazeny jinými běžnějšími a méně stylizovanými prvky.

- 30 Zadruhé žalobkyně tvrdila, že slovní prvek „arthur“ představuje jediný rozlišující a dominantní prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě, přičemž grafické ztvárnění charakterizující tento slovní prvek je běžné a druhotné. Podle žalobkyně mělo tudíž správné použití čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 vést odvolací senát k tomu, že měl mít za to, že užívané označení, které přebralo tento rozlišující a dominantní slovní prvek v plném rozsahu, aniž byl doplněn jakýkoli jiný slovní prvek či jakýkoli rozlišující grafický prvek, avšak v odlišném stylu písma, který je běžný a druhotný, nezhoršuje rozlišovací způsobilost starší ochranné známky v její zapsané podobě.
- 31 Žalobkyně na podporu předpokladu, podle něhož slovní prvek „arthur“ představuje jediný rozlišující a dominantní prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě, uvedla, že celá řada rozhodnutí jak francouzských, tak unijních soudů dospěla k závěru v tomto smyslu. Žalobkyně uplatnila zvláště rozsudek ze dne 24. listopadu 2005, *Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)* (T-346/04, Sb. rozh., EU:T:2005:420), týkající se námitek, které podala, založených na starší ochranné známce v její zapsané podobě, proti přihlášce slovního označení ARTHUR ET FELICIE jako ochranné známky Společenství. Žalobkyně uplatnila rovněž rozsudek *cour d'appel de Paris* (odvolací soud v Paříži) ze dne 11. května 2005 vydaný v rámci žaloby pro porušení práv, kterou podala proti užívání slovní ochranné známky ARTHUR ET FELICIE.
- 32 Žalobkyně odvolacímu senátu kromě toho vytýkala, že odmítl přiznat jakoukoli relevanci rozsudku ARTHUR ET FELICIE, bod 31 výše (EU:T:2005:420), a rozhodnutím vnitrostátních orgánů, která uplatnila v rámci správního řízení. Žalobkyně, která zpochybňuje posouzení odvolacího senátu, podle něhož konstatování uvedená ve výše zmíněném rozsudku a ve výše zmíněných rozhodnutích nejsou relevantní, neboť byla provedena v rámci přezkumu týkajícího se nebezpečí záměny, a nikoli v rámci přezkumu povahy užívání starší ochranné známky v její zapsané podobě (body 32 a 38 napadeného rozhodnutí), v podstatě tvrdí, že analýza rozlišovací způsobilosti uvedené ochranné známky musí být v kontextu článku 8 nařízení č. 207/2009 týkajícího se nebezpečí záměny stejná jako v kontextu článku 15 uvedeného nařízení týkajícího se užívání zapsané ochranné známky.
- 33 V odpověď na argumentaci žalobkyně uvedenou v bodech 30 až 32 výše je třeba nejprve připomenout, že jak vyplývá z bodu 21 výše, slovní prvek „arthur“ představuje dominantní prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě v tom smyslu, že dominuje celkovému dojmu vyvolanému touto ochrannou známkou. Grafické ztvárnění tohoto slovního prvku má v tomto celkovém dojmu druhotnou, avšak nikoli zanedbatelnou roli.
- 34 Je však třeba zdůraznit, že nestačí, aby byl dominantní prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě převzat do užívaného označení, jak je tomu v projednávaném případě, pokud jde o slovní prvek „arthur“, aby bylo uznáno, že toto označení nezhoršuje rozlišovací způsobilost starší ochranné známky v její zapsané podobě. Přezkum zhoršení rozlišovací způsobilosti spočívá ve srovnání starší ochranné známky v její zapsané podobě s užívaným označením pro účely posouzení, zda se tato ochranná známka a toto označení liší zanedbatelnými prvky či nikoli a zda lze mít za to, že jsou celkově rovnocenné (rozsudky *ATLAS TRANSPORT*, bod 18 výše, EU:T:2010:229; *FRUIT*, bod 18 výše, EU:T:2012:316, a *PALMA MULATA*, bod 18 výše, EU:T:2014:119). Jak již bylo uvedeno, konstatování odvolacího senátu v tomto ohledu nejsou nesprávná.
- 35 Dále pak pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož slovní prvek „arthur“ představuje jediný rozlišující prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě, je toto tvrzení nesprávné z důvodů uvedených v bodech 21 až 24 výše, jelikož rozlišovací způsobilost této ochranné známky vyplývá nejen z tohoto slovního prvku, ale rovněž z grafického ztvárnění uvedeného prvku, který není zanedbatelný ani běžný.

- 36 Rozsudek ARTHUR ET FELICIE, bod 31 výše (EU:T:2005:420), ostatně výše uvedené tvrzení žalobkyně nepodporuje. V tomto rozsudku Tribunál nikterak nedospěl k závěru, že slovní prvek „arthur“ představuje jediný rozlišující prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě. V rámci srovnání kolidujících označení ve věci, ve které byl vydán rozsudek ARTHUR ET FELICIE, bod 31 výše (EU:T:2005:420), a konkrétně v bodě 46 uvedeného rozsudku Tribunál pouze konstatoval, jako v projednávané věci (viz bod 21 výše), dominantní charakter tohoto slovního prvku a druhotný charakter obrazových prvků.
- 37 Pokud jde konečně o to, že žalobkyně zmínila rozsudek cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) ze dne 11. května 2005 (viz bod 31 výše), jakož i jiná rozhodnutí vnitrostátních orgánů, která byla rovněž uplatněna před OHIM, je třeba poznamenat, že jak tento rozsudek, tak tato rozhodnutí nemohou zpochybnit závěr Tribunálu v bodě 24 výše, jelikož z nich nikterak nevyplývá, že grafický prvek starší ochranné známky v její zapsané podobě je zanedbatelný a že se slovním prvkem „arthur“ nepřispívá k rozlišovací způsobilosti této ochranné známky. Tento grafický prvek, který má podobu vlastnoručního podpisu, v nich byl naopak kvalifikován jako „zvláštní“. Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) tak zejména ve svém výše uvedeném rozsudku popsal starší ochrannou známku v její zapsané podobě jako „[ochrannou známku] podanou ve zvláštním grafickém ztvárnění v podobě vlastnoručního podpisu, který má vzestupnou povahu, přičemž je pod písmenem A umístěna tečka“. V každém případě je třeba připomenout, že režim ochranných známek Společenství je autonomní a legalita rozhodnutí odvolacích senátů se posuzuje výlučně na základě nařízení č. 207/2009, takže OHIM nebo – na základě žaloby – Tribunál nemusejí dospět ke stejným výsledkům, ke kterým dospěly vnitrostátní správní orgány nebo soudy v podobné situaci [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 12. ledna 2006, Deutsche SiSi-Werke v. OHIM, C-173/04 P, Sb. rozh., EU:C:2006:20, bod 49, a ze dne 23. ledna 2014, Coppenrath-Verlag v. OHIM – Sembella (Rebella), T-551/12, EU:T:2014:30, bod 61 a citovaná judikatura].
- 38 Na základě úvah uvedených v bodech 33 až 37 výše, aniž by bylo třeba se vyjadřovat k opodstatněnosti tvrzení žalobkyně, podle něhož analýza rozlišovací způsobilosti ochranné známky v její zapsané podobě musí být stejná v rámci článků 8 i 15 nařízení č. 207/2009 (viz bod 32 výše), je třeba odmítnout předpoklad pro argumentaci žalobkyně, podle něhož je slovní prvek „arthur“ jediným rozlišujícím a dominantním prvkem starší ochranné známky v její zapsané podobě. Z toho vyplývá, že zbývající část argumentace žalobkyně, která je založena na tomto nesprávném předpokladu (viz bod 30 výše), je třeba odmítnout.
- 39 Zatřetí je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle něhož je řešení použité v napadeném rozhodnutí v rozporu s řešením použitým v rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. října 2013 (věc R 737/2013-2). Stačí konstatovat, že skutkové rámce, do nichž obě tato rozhodnutí spadají, jsou odlišné, jelikož se vztah mezi podobou starší ochranné známky v její zapsané podobě a podobou užívaného označení, tak jak je vymezen v napadeném rozhodnutí, liší od vztahu mezi podobou starší ochranné známky a podobou užívaného označení, tak jak byl vymezen ve výše uvedeném rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. října 2013. Kromě toho je třeba připomenout, že OHIM má rozhodovat v závislosti na okolnostech každého konkrétního případu a není vázán dřívějšími rozhodnutími přijatými v jiných věcech. Legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být totiž posuzována výlučně na základě nařízení č. 207/2009, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů. Kromě toho Tribunál v rámci svého přezkumu legality není vázán rozhodovací praxí OHIM (viz rozsudek PALMA MULATA, bod 18 výše, EU:T:2014:119, bod 43 a citovaná judikatura).
- 40 Na základě předcházejících úvah je třeba žalobní důvod směřující ke zrušení, vycházející z porušení čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009, zamítnout. Z toho vyplývá, že žaloba musí být v plném rozsahu zamítnuta.

K nákladům řízení

- 41 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 42 Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti LTJ Diffusion se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. prosince 2015.

Podpisy.